

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 sierpnia 1957 r.

Nr 44

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

203 — z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego oraz wynagrodzeń ryczałtowych dla niektórych pracowników tych komisji	505
204 — z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów	508
205 — z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie sposobu zaliczania na pokrycie ceny nabywanych od Państwa nieruchomości wartości pozostawionego za granicą mienia nieruchomego oraz sposobu ustalania wartości tego mienia	510

ROZPORZĄDZENIA:

206 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 sierpnia 1957 r. w sprawie trybu dokonywania sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i innych nieruchomości	511
207 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 sierpnia 1957 r. w sprawie określenia drobnych zakładów przemysłowych i małych pensjonatów oraz zasad przeznaczania do sprzedaży terenów na gospodarstwa warzywnicze i ogrodnicze	512
208 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 1957 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie ośrodków zamiejscowych niektórych sądów wojewódzkich	512

203

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1957 r.

w sprawie nomenklatury stanowisk i zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego oraz wynagrodzeń ryczałtowych dla niektórych pracowników tych komisji.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydya właściwych rad narodowych:

- 1) ustalają ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne dla przewodniczących terenowych komisji planowania gospodarczego oraz zastępców przewodniczących i kierowników zakładów planów perspektywicznych wojewódzkich komisji planowania gospodarczego — zgodnie z nomenklaturą stanowisk oraz tabelą zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego, stanowiącą załącznik nr 1,
- 2) zaszeregowują kierowników działów, kierowników sekcji zakładów planów perspektywicznych, kierowników zespołów, kierowników sekcji miejskich komisji w miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców, kierowników samodzielnych referatów (sekretariatów) oraz pozostałych pracowników tych komisji — do odpowiednich grup uposażeń i przyznają im dodatki funkcyjne i służbowe na zasadach podanych w nomenklaturze stanowisk oraz w tabeli zaszeregowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego, stanowiącą załącznik nr 1.

§ 2. 1. Kierownicy działów, kierownicy sekcji zakładów planów perspektywicznych, kierownicy zespołów, starsi ekonomiści, starsi urbaniści-planisci, starsi geografowie-planisci, ekonomiści, urbaniści-planisci, geografowie-planisci, kierownicy sekcji, kartografowie, inspektorzy — w terenowych komisjach planowania gospodarczego otrzymują uposażenie zasadnicze według stawek przewidzianych w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 15, poz. 118, z 1952 r. Nr 10, poz. 55, z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i Nr 38, poz. 166, z 1954 r. Nr 2, poz. 5, z 1955 r. Nr 39, poz. 243 oraz z 1956 r. Nr 2, poz. 14 i Nr 20, poz. 98).

2. Pracownicy terenowych komisji planowania gospodarczego nie wymienieni w ust. 1 otrzymują uposażenie według ogólnych przepisów o uposażeniu pracowników administracji państwowej.

§ 3. Zaszeregowanie pracowników przewidzianych w § 1 następuje w granicach przyznanych etatów osobowych oraz w ramach struktury organizacyjnej terenowych komisji planowania gospodarczego.

§ 4. 1. Kwalifikacje, jakie powinni posiadać pracownicy zatrudnieni na stanowiskach fachowych w terenowych komisjach planowania gospodarczego, określają warunki zaszerzegowania na stanowiska fachowe w terenowych komisjach planowania gospodarczego, stanowiące załącznik nr 2.

2. Prezydium właściwej rady narodowej może w szczególnie uzasadnionych przypadkach zwolnić pracownika na okres do lat 3 od daty wejścia w życie rozporządzenia od wymagań w zakresie kwalifikacji i stażu pracy przewidzianych dla stanowiska zajmowanego przez danego pracownika.

§ 5. Pracownik terenowej komisji planowania gospodarczego, który w dniu wejścia w życie rozporządzenia posiadał na podstawie dotychczasowych przepisów wyższą grupę

uposażenia od przewidzianej dla danego stanowiska, zatrzymuje dotychczasową grupę uposażenia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1954 r. w sprawie nomenklatury stanowisk i tabeli zaszerzegowania pracowników terenowych komisji planowania gospodarczego. (Dz. U. z 1954 r. Nr 21, poz. 76 i z 1955 r. Nr 37, poz. 232).

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. (poz. 203).

Załącznik nr 1.

NOMENKLATURA STANOWISK ORAZ TABELA ZASZEREGOWAŃ PRACOWNIKÓW TERENOWYCH KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Komisja planowania gospodarczego	Stanowisko służbowe pracownika	Grupa uposażenia lub wynagrodzenie miesięczne od — do	Stawka dodatku funkcyjnego lub służbowego
Wojewódzka komisja planowania gospodarczego (miejska w m. st. Warszawie, m. Łodzi, m. Krakowie, m. Poznaniu, m. Wrocławiu)	Przewodniczący	3200—4200	—
	Zastępca przewodniczącego	3000—3700	—
	Kierownik zakładu planów perspektywicznych	3000—3500	—
	Kierownik działu i kierownik sekcji w zakładzie planów perspektywicznych	IV—III	4—3
	Kierownik zespołu	V—III	4—3
	Starszy ekonomista	V—IV	4—3
	Ekonomista	VI—V	5—4
	Starszy urbanista-planista	V—IV	4—3
	Urbanista-planista	VI—V	5—4
	Starszy geograf-planista	V—IV	4—3
	Geograf-planista	VI—V	5—4
	Kartograf	VIII—VI	b—a
	Kierownik sekretariatu	VI—V	5
	Starszy księgowy	VII—V	b
	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII—VI	c—b
Miejska komisja planowania gospodarczego w miastach liczących ponad 100000 mieszkańców	Przewodniczący	2100—2500	—
	Zastępca przewodniczącego	V—III	3—2
	Kierownik sekcji	VI—V	4—3
	Ekonomista	VII—V	5—4
	Urbanista-planista	VII—V	5—4
	Geograf-planista	VII—V	5—4
Powiatowa, miejska (w miastach liczących poniżej 100000 mieszkańców) oraz dzielnicowa komisja planowania gospodarczego	Referent administracyjno-gospodarczy	VIII—VI	c—b
	Przewodniczący	1500—1900	—
	Zastępca przewodniczącego	VI—V	5—4
	Inspektor	VII—V	5—4
	Ekonomista	VII—VI	a—5
	Geograf-planista	VII—VI	a—5

Załącznik nr 2.

WARUNKI ZASZEREGOWANIA NA STANOWISKA FACHOWE W TERENOWYCH KOMISJACH PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

I. Wojewódzka komisja planowania gospodarczego.

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje
1	Przewodniczący	Wyższe studia i co najmniej 5 lat pracy na stanowiskach kierowniczych w administracji jednostek gospodarki społecznej
2	Zastępca przewodniczącego i kierownik zakładu planów perspektywicznych	jak wyżej
3	Kierownik działu i kierownik sekcji w zakładzie planów perspektywicznych	Wyższe studia i co najmniej 4 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej w zakresie specjalności działu (sekcji)
4	Kierownik zespołu	Wyższe studia i co najmniej 4 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej w zakresie specjalności zespołu
5	Starszy ekonomista, starszy geograf-planista	Wyższe studia i co najmniej 3 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej w odpowiedniej specjalności
6	Starszy urbanista-planista	Wyższe studia architektoniczne i co najmniej 3 lata pracy w swoim zawodzie
7	Ekonomista, geograf-planista	Wyższe studia i co najmniej 2 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej
8	Urbanista-planista	Wyższe studia architektoniczne i co najmniej 2 lata pracy w swoim zawodzie
9	Kartograf	Średnie wykształcenie i dyplom kreślarza

II. Miejska komisja planowania gospodarczego miast liczących ponad 100.000 mieszkańców.

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje
1	Przewodniczący	Wyższe studia i co najmniej 4 lata pracy na kierowniczych stanowiskach w administracji jednostek gospodarki społecznej
2	Kierownik sekcji	Wyższe studia i co najmniej 3 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej
3	Ekonomista, urbanista-planista, geograf-planista	Wyższe studia i co najmniej 2 lata pracy w administracji jednostek gospodarki społecznej

III. Powiatowa, miejska i dzielnicowa komisja planowania gospodarczego.

Lp.	Stanowisko służbowe	Wymagane kwalifikacje
1	Przewodniczący	Wyższe studia i 1 rok pracy w administracji jednostek gospodarki uspołecznionej. Wykształcenie średnie i co najmniej 4 lata pracy na kierowniczych stanowiskach w administracji jednostek gospodarki uspołecznionej
2	Inspektor	Wyższe studia i 1 rok pracy w administracji gospodarki uspołecznionej. Wykształcenie średnie i co najmniej 3 lata pracy w administracji jednostek gospodarki uspołecznionej.
3	Ekonomista, geograf-planista	Wykształcenie średnie i co najmniej 1 rok pracy w administracji jednostek gospodarki uspołecznionej.

204

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1957 r.

w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawą do ustalania ceny sprzedawanych przez Państwo domów mieszkalnych i innych budynków oraz działek budowlanych i gruntów jest szacunek dokonany przez biegłych Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

2. Biegli dokonują szacunku zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu stosując uproszczone normy szacunkowe budynków, ustalone instrukcją Państwowego Zakładu Ubezpieczeń wydaną w porozumieniu z Ministerstwem Gospodarki Komunalnej.

3. Prezydja rad narodowych mogą z urzędu lub na wniosek kupującego zarządzić sprawdzenie szacunku dokonanego przez biegłych co do jego zgodności z obowiązującymi przepisami.

§ 2. 1. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, cena budynku równa się kosztom budowy bądź wartości odtworzenia, skorygowanym ze względu na lokalizację budynku i stopień jego zużycia lub zniszczenia.

2. Stopień zużycia lub zniszczenia budynku ustalają biegli podczas dokonywania szacunku.

§ 3. 1. Podstawę wyjściową ceny domów wielomieszkaniowych wybudowanych do dnia 31 grudnia 1949 r. (budownictwo stare) oraz małych domów mieszkalnych, domów jednorodzinnych i innych budynków stanowi obliczenie wartości odtworzenia budynku.

2. Zróżnicowanie ceny ze względu na lokalizację budynku określa tabela stanowiąca załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. Podstawę wyjściową ceny domów wielomieszkaniowych wybudowanych po 1 stycznia 1950 r. (budownictwo

nowe) stanowi ryczałt za 1 metr kwadratowy powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych i lokali przeznaczonych na cele handlowe lub na wykonywanie rzemiosła.

Stawki ryczałtu ustala Rada Ministrów opierając się na przeciętnych kosztach inwestycji mieszkaniowych realizowanych przez rady narodowe.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest zróżnicowany w zależności od lokalizacji domu i jego wyposażenia w urządzenia techniczne.

3. Uchwała Rady Ministrów ustalająca stawki ryczałtu jest ogłaszana w Monitorze Polskim.

§ 5. Prezydja wojewódzkich rad narodowych mogą obniżyć lub podwyższyć w granicach do 10% obliczoną na podstawie stawek ryczałtowych cenę poszczególnych domów budownictwa nowego, jeżeli wartość użytkowa tych domów znacznie odbiega od przeciętnej ze względu na wyposażenie, położenie lub inne okoliczności.

§ 6. 1. Jeżeli biegli podczas dokonywania szacunku stwierdzą, że budynek wymaga natychmiastowego kapitalnego remontu, sprzedaż powinna być uzależniona od zobowiązania się kupującego do dokonania remontu we własnym zakresie.

2. Po wykonaniu kapitalnego remontu kupującemu przysługuje prawo zaliczenia na poczet ceny nabytego budynku 50% wartości niezbędnego remontu obliczonej według cen obowiązujących dla tego rodzaju robót. Przy ustalaniu zakresu niezbędnego remontu oraz zasadności i wysokości poniesionych kosztów stosuje się odpowiednio przepisy określające tryb postępowania przy ustalaniu ceny budynków.

3. Zaliczenie nakładów, o których mowa w ust. 2, może być dokonane tylko pod warunkiem ukończenia kapitalnego remontu i zgłoszenia obrachunku poniesionych kosztów przed upływem 2 lat od dnia zawarcia umowy sprzedaży. Zaliczenie to nie może przekroczyć 50% ceny kupna.